

Dr. SZELENSZKY ISTVÁN
(1901–1992)

főorvos, MÁV főtanácsos

„Az második világháború évei emberformáló időszakot jelentettek. Akiket ebben az időben igaz emberségükről ismerhettünk meg, sajnos, sokan már nem élnek. Ezek közül most a »Könyörületesség apostolára«, doktor Szelenszky Istvánra emlékezünk, aki 1901. augusztus 23-án született Jászárokszálláson a közismert család gyermekeként.

Kiváló képességű gyermeknek mutatkozott, ezért a népiskola elvégzése után az akkori hitoktató, Bánhegyi Béla nem lankadó unszolására az édesapja hajlandó volt beíratni fiát a gyöngyösi gimnáziumba, hogy a híres főgimnázium tanulója lehessen. Hogy méltó is volt erre, azzal bizonyította, hogy a nyolc osztályt hét év alatt végezte el. Ezzel az eredménnyel biztosította az utat a Budapesti Orvostudományi Egyetemre.”¹ Az orvosi diplomát 1928-ban kapta meg, és még ez évben feleségül vette Istráb Jolánka tanárnőt.²

Egyetemi hallgatóként tagja lett a Jászok Egyesületének. Az egyesületben dr. Firiczky Pál orvos kollégájával együtt 1927–1929 között a jegyzői feladatokat is ellátta.³ *„Az akkori tagok között beérkezett, jeles emberek voltak, akik bennünket, egyetemi hallgatókat szívesen segítettek. Ezért most a hálámat szeretném kifejezni.”* – mondta a mindvégig jászként élő, dolgozó és segítő dr. Szelenszky István.

A harmincas évek végén alkalom adódott, hogy a megüresedett községi orvosi állást megpályázza, amit meg is nyert. Így jöhetett haza szülőföldjére, így lett a község egyik orvosa, Jászárokszállás meghatározó egyénisége.

Mivel az 1940-es években a háborús viszonyok a fenyegetővé váltak, dr. Szelenszky szükségesnek tartotta a Vöröskereszt helyi fiókjának megszervezését és áldásos munkájának a beindítását. Ehhez csatlakozott a Stefánia Védőintézet, a Zöldkereszt Egészségvédelmi Szolgálat. A község vezetésének támogatásával végezték könyörületes munkájukat. Hamarosan megszervezte a Magyar Vöröskereszt keretében az önkéntes ápolónői képzést.

Az önzetlen, nehéz munkában mellette állt hűséges feleség, Jolánka is, aki főnővérként tudásával, humanitásával példát mutatott mindenkinek. Három év alatt 93 ápolónő végzete el a tanfolyamot, és tette le sikeresen a vizsgát. Dr. Szelenszky megkeresésére a Karitászi Egyesület és Bajtársi Szolgálat lelkes tagjai is bekapcsolódtak a munkába. A Debrecen környéki pánccélcsata után a korábban Jászárokszálláson működtetett hadikórházat a Csallóközbe menekítette. Ő maga amerikai, majd orosz fogságba került.

Szelenszky doktor a hazatérése után előbb a Fásor Szanatórium⁴ szülészorvosa lett. Később a budapesti MÁV Kórházba került, s ott dolgozott 1949. június 22-től 1974-ig, a nyugdíjazásáig. Amikor szükség volt rá, ismét a MÁV Kórházban dolgozott 1974 és 1978 között.

Dr. Szelenszky István sohasem felejtette el szülőföldjét, a Jászföldet, a gyökereit. Lelkiismeretesen végzett munkája közben bármikor felkereshette az a jászárokszállási, aki betegségében a segítségét kérte.

A pártfogói jóindulat vezérelte az Árokszállásiak Baráti Köre közgyűlésére is 1991 tavaszán. Ezen a közgyűlésen régi emlékekre hivatkozva kért szót. Itt ismertette a végakarátát, mely szerint a budapesti tulajdonát képező lakását ösztöndíjalapra ajánlja fel a jászárokszállási születésű tehetséges gyermekek részére. Bánhegyi Bélára emlékezve tette ezt a felajánlást, akinek ő sokat köszönhetett. Ezt a bejelentést kiegészítette azzal, hogy végakarata szerint az itthoni lakása az

¹ FARAGÓ Jánosné: In memoriam Szelenszky István (1901–1992). Jászvidék 1999. november 25. 3. p.

² Ferkis Emilné közlése.

³ Pernyész Mihály hagyatéka JMTDT.

⁴ A Herczeg Ferenc-féle Fásor Szanatórium (Budapest VII. ker., Városligeti fasor 11.)

öregék otthona legyen. Csodálatos gondoskodása az ifjúságra és a magukra maradt öregekre élete utolsó szakaszában is kiterjedt. ⁵ A jótékony célú alapot a „Szelenszky István és Felesége Jolánka Alapítvány” gondozza.

Dr. Szelenszky István áldozatos munkáját holta után, 1999-ben szülővárosa, *Jászárokszállás Díszpolgára* kitüntetéssel ismerte el.⁶

1992-ben hunyt el, végső nyughelye a jászárokszállási temetőben lévő családi sírboltban van.

Jászberény, 2017.

Megjelent:

Jászok Egyesülete Budapesten 1921–1946. Budapest, 2017. 194. p.

Dr. Suba Györgyné

⁵ FARAGÓ: Jászvidék 1999. november 25. 3. p.

⁶ Bobák Sándor közlése.